

IN MEMORIAM S. M. CECILIJA PLEŠA

Redovnica Družbe sestara Naše Gospe s. Cecilija (Dragica) Pleša preminula je u subotu, 18. svibnja 2024. u Zagrebu, u 79. godini života i 54. godini redovništva. Sprovod je bio u utorak, 21. svibnja na Miroševcu u Zagrebu. Misa zadušnica slavljenja je nakon sprovoda u crkvi sv. Leopolda Mandića.

Životopis

Cecilija (Dragica) Pleša rođena je u Ramljanima kod Otočca 17. travnja 1946. Prve redovničke zavjete položila je 5. kolovoza 1970., a doživotne zavjete 1975. godine.

Bila je članica prve skupine studenata Instituta za crkvenu glazbu Katoličkoga bogoslovnoga fakulteta u Zagrebu, koji je otvoren 1963., gdje je 1967. postigla diplomu s nazivom: diplomirani crkveni glazbenik. Na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu diplomirala je solo pjevanje u klasi prof. Marije Borčić te orgulje u klasi prof. Žarka Dropulića, pri čemu uz obje diplome postiže stručni naslov: akademski muzičar – profesor glazbe.

Od 1975. do 2005. radila je kao pedagoginja na Institutu za crkvenu glazbu »Albe Vidaković« Katoličkoga bogoslovnoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, gdje je predavala pjevanje i orgulje. Osim pedagoškim radom, bavila se i interpretacijom sakralne glazbe u ansamblu *Collegium pro musica sacra*, u kojem je djelovala od njegova osnutka 1972., te u svim projektima surađivala kao vokalna solistica i umjetnička suradnica, a od 1999. i kao umjetnička voditeljica.

Svoju pjevačku karijeru (*mezzosopran*) ostvarila je u tom ansamblu koncertima i samostalnim nastupima u zemlji i inozemstvu (Europa, Kanada, Amerika). Njezin je umjetnički rad dokumentiran s više snimaka, među kojima se posebno ističu *Pjevajte Gospodu* (1974.), *Najljepše Mariji* (1978.), *Zemljo moja* (1982), *Sa-*

crae cantiones, 14 odabranih moteta I. M. Lukačića (1987.) i *Sacrae cantiones, integralna izvedba 27 moteta I. M. Lukačića* (1993.). U 2000., jubilejskoj godini Isusa Krista zajedno sa s. Imakulatom Malinka (Duo sestara Naše Gospe) snimila je album *Emanuel – S nama Bog*.

Najnoviji nosač zvuka pod nazivom *Biblijske pjesme Antonina Dvořáka*, uz klavirsku pratnju profesorice Konstilije Nikolić Markota, snimila je 2008. u izdanju nakladničke kuće HUM.

Kao redoviti član Hrvatskoga mariološkoga instituta KBF-a aktivno je sudjelovala na mariološko-marijanskim domaćim i međunarodnim kongresima: kao vokalni interpretator – *mezzosopran*, izvodeći djela marijanske tematike te kao predavač s tematskim referatima.

S. Cecilija bila je dugogodišnja članica Hrvatskoga društva crkvenih glazbenika, u kojem je obnašala različite dužnosti.

Sprovod s. Cecilije Pleša

S. Cecilija je pokopana u utorak, 21. svibnja. Sprovodne obrede na zagrebačkom groblju Miroševac i sv. misu zadušnicu u župnoj crkvi sv. Leopolda Mandića u Dubravi slavio je don Anton Šuljić u nazočnosti svećenika, redovnica iz raznih zajednica, obitelji, rodbine i ostalih poštovatelja Cecilijina djela i života. Članovi ansambla *Collegium pro musica sacra* pjevali su na sprovodu i sv. misi zadušnici.

O životu s. Cecilije kod mrtvačnice je govorila vrhovna glavarica Družbe sestara Naše Gospe s. Zrinka Šestak.

»Poštovani preč. Vlado Mikšiću, izaslaniče zagrebačkoga nadbiskupa mons. Dražena Kutleše, poštovani dekane Katoličkoga bogoslovnoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu Josipe Šimunoviću, poštovani don Antone Šuljiću, poštovane profesorice i profesori Katoličkoga bogoslovnoga fakulteta Sveučilišta

u Zagrebu, poštovana braćo svećenici i sestre redovnice, dragi župljani koji ste poznavali i u svojim uspomenama prebirete lijepe i sadržajne trenutke provedene s našom i vašom s. Cecilijom, draga rodbino: sestre Marica, Mandica i Katica te braća Vlado i Slavko, drage nećakinje i nećaci, dragi članovi *Collegiuma pro musica sacra* i svi vi ovdje nazočni! Drage moje sestre! Ljudski život svoj početak i kraj ima u Gospodinu. U Njegovim je rukama i život Dragice Pleša, koja je rođena 17. travnja 1946., po ocu Andriji i majci Ani u Ramljanima, kod Otočca. Dovršivši svoju ovozemaljsku pjesmu, u Marijinu mjesecu, naša je s. Cecilija, strpljivo podnoseći svoju tešku bolest, u rano predduhovsko jutro 18. svibnja 2024., u 79. godini života i 54. godini redovništva, pošla u vječni zagrljaj svome Zaručniku s kojim će zauvijek pjevati pjesmu hvale.

Dragica je sedmo od desetero djece u obitelji Pleša. Troje je umrlo u prvoj godini života. Uza svoje roditelje, tri starija brata i tri mlađe sestre, Dragica je živjela u Ramljanima, gdje je pohađala osnovnu školu. U svojoj biografiji piše kako joj nije bilo nimalo lako pohađati školu i pomagati u svim poslovima koje je iziskivao život na selu. Učila bi u večernjim satima i uz neznatno svijetlo lampe ponekad bi zaspala, za stolom, te ostala do ranih jutarnjih sati. Ona nam svjedoči: 'Iako sam bila živoga temperamenta, ipak sam nosila u dubini svoje duše jednu dobru klicu – Božji dar, privrženost k molitvi i čitanju vjerskih knjiga.' Bogu odani roditelji bili su prvi savjetnici i vjeroučitelji, a zajednička obiteljska molitva bila joj je veza s Crkvom. Prilika za susret sa svećenikom bila je rijetka zbog daljine crkve. U sedmom razredu osnovne škole u Dragici se rađa želja za redovničkim pozivom, u čemu su ju njezini roditelji podržavali i ohrabrivali u danima kušnje. U Družbu sestara Naše Gospe primljena je 1. listopada 1961. u Zagrebu. S. Imakulata je u kandidatnici Dragici

otkrila pjevački talent te ju zamolila da nešto otpjeva. Dragica ju pita: 'A mora li pjesma biti sveta?' 'Ne mora', odgovori s. Imakulata, a Dragica zapjeva: *Kopa cura vinograd...* i na audiciji je dobila čistu peticu. Upisala je Muzičku školu 'Vatroslav Lisinski', nastavnički odjel. Nakon završene glazbene škole, upisala je studij na Katoličkom bogoslovnom fakultetu, Institut za crkvenu glazbu u Zagrebu, i do lipnja 1967. stekla diplomu o završenom studiju crkvene glazbe te postigla višu stručnu spremu crkvenoga glazbenika.

Godine 1968. započela je novicijat i dobila ime s. Cecilija te je po tom imenu poznata svima nama. Prve redovničke zavjete položila je 5. kolovoza 1970., a doživotne 3. kolovoza 1975. u Remetama. Nakon položenih prvih zavjeta nastavila je svoje glazbeno obrazovanje na Muzičkoj akademiji i postigla diplomu iz solo pjevanja (*mezzosopran*) u klasi prof. Marije Borčić te orgulja u klasi prof. Žarka Dropulića. Od 1975. radila je kao pedagog na Institutu za crkvenu glazbu 'Albe Vidaković' Katoličkoga bogoslovnoga fakulteta, gdje je predavala orgulje i pjevanje. Kao profesorica na Institutu za crkvenu glazbu, sa žarom i marom radila je poučavajući mnoge studentice i studente crkvenoj glazbi do svoje mirovine u koju je ušla 2009. Svoj je glazbeni i pjevački dar s. Cecilija, uz s. Imakulatu, posvetila ansamblu *Collegium pro musica sacra*, koji je osnovan o Božiću 1972., te je od tada redovita članica, vokalna solistica i umjetnička suradnica. S ansamblom je nastupala po crkvama i koncertnim dvoranama diljem Hrvatske i šire te za iseljenu Hrvatsku u Zapadnoj Europi, Kanadi i dijelu Sjeverne Amerike, pjevajući crkvene, rodoljubne i narodne pjesme.

Rado se odazivala na poziv župnika rodne joj župe o blagdanu Gospe Karmelske i sv. Mihovila arkandela i na poziv drugih svećenika kada bi ju pozvali da animira pjevanje na svečanim misama u raznim prigodama. Rado je posje-

ćivala dječji onkološki odjel u Dječjoj bolnici u Klaićevoj, odakle stiže zahvala: 'Posebno smo ti zahvalni mi, tvoji prijatelji i dječica s onkologije, gdje si nam godinama uljepšavala misna slavlja svojim glasom i sviranjem.' S. Cecilija je svojim glasom slavila Gospodina u svakoj prilici. Ulaskom u mirovinu, ona je u župi sv. Blaža na jutarnjoj i dječjoj nedjeljnoj misi, a potom u župi sv. Kvirina na Pantovčaku, u Zagrebu, sviranjem i pjevanjem nastavila svoje glazbeno djelovanje do kraja 2018., kada je premještena u Remete.

Uza svoj angažman na Institutu za crkvenu glazbu i u *Collegiumu*, ona je u svojoj zajednici u dva mandata obnašala službu kućne poglavarice u kući Matiči. Bila je animatorica svih svečanosti na planu Družbe i u svagdanjim liturgijskim slavljinama. U molitvi časoslova rado je pjevala himne, psalme i antifone, osobito o svetkovinama i blagdanima. Svojom spontanošću i jednostavnošću, pjesmom i susretom, dopirala je do svake duše. U naše redovničko zajedništvo unosila je radost, vedrinu, smijeh, a o prigodi Družbinih blagdana, slavlja sestarskih imendana i jubileja, napisala bi prigodnu reportažu u koju bi se uključila cijela zajednica pjevajući refren. Kad god je bila prilika, rado je otpjevala svima nama tako dragi psalam 23: 'Gospod Bog je pastir moj, plašit se ne ću nevolja', koji ćemo zajedno otpjevati u slavlju sv. mise. Svojom bojom glasa toj pjesmi, a i svakoj drugoj, davala je posebnu ljepotu i značenje. Lijep broj notnih zapisa ostavila je u posjed Družbi sestara Naše Gospe. Riječ je o himnama naših utemeljitelja, himnima, psalmima, antifonama, euharistijskim pjesmama, molitvama, jubilarnoj misi o 200. obljetnici rođenja bl. Marije Terezije od Isusa Gerhardinger, obnoviteljice našega reda, kojom ćemo slaviti misu zadušnicu. Meni je osobito drag prepjev Završne moli-

tve časoslova Jutarnje od subote drugoga tjedna: 'Nek' te proslave, Gospodine, usta naša; nek' te slavi, Gospodine, duša i život naš. Tvojim smo darom ovo što jesmo; nek' tebi na slavu bude sav naš život. Amen.' Njezin umjetnički rad dokumentiran je s više snimaka: radio i TV emisija, kasete, gramofonskih i kompaktnih ploča. Od 1999., umjetnička je voditeljica ansambla *Collegium pro musica sacra* s kojim je u jesen 2022. okruglim stolom i svečanim koncertom u crkvi sv. Križa u Sigetu u Zagrebu proslavila 50 godina uspješnoga djelovanja i zauzimanja za istinsku crkvenu glazbu.

»Iskrena hvala svima vama koji ste došli počastiti život i djelo s. Cecilije i ispratiti ju u ljepši i bolji život – život s Bogom u punini! Iskrenu sućut izražavam obitelji i rodbini! Budite ponosni na svoju sestru, tetu i pratetu, s. Ceciliju! Od srca zahvaljujem liječničkomu i medicinskomu osoblju KBC-a Rebro, koji su se s puno pažnje i zauzetosti brinuli o s. Ceciliji. Hvala dr. Višnji Bešlić koja ju je od početka njezine bolesti pratila i podržavala. Hvala gđi Lidiji Petrač, medicinskoj sestri u miru, koja je nakon operacije bila prva njegovateljica i vidateljica njezine rane. Od srca zahvaljujem s. Asumpti, koja je neumorno, s puno ljubavi i pažnje, svoje vrijeme i snagu darovala s. Ceciliji i bila uz nju u svakom trenutku njezine bolesti. Hvala s. Nadi, kućnoj poglavarici i sestrama u kući Matiči, za brigu i razumijevanje u početcima bolesti, kada je s. Cecilija bila u Primorskoj zbog obnove remetske kuće od potresa. Hvala s. Martini, kućnoj poglavarici i sestrama remetske zajednice koje su joj bile duhovni oslonac i podrška do njezina prelaska u Vječnost.

Draga s. Cecilija želimo ti radostan susret sa Zaručnikom. Do ponovnoga susreta, za tebe mole – tvoje sestre!«

<https://www.dsng.hr/vijesti>